

کتاب پیش‌خوانی حاشیه‌ای بر انتشار یادمان زنده‌یاد استاد علامه علی دوانی حالات و مقامات «عالم خبیر»

■ **محمد رضا کائینی**

اثری که هم‌اینک در معرفی آن سخن می‌رود، یادمانی است که به قلم محقق ارجمند و پرکار، جناب محمدحسن رجعی دوانی و در تبیین حالات و مقامات مورخ

نامدار تاریخ اسلام و ایران و رجالی کم‌بیدل، استاد علامه علی دوانی(قده) نشر یافته است. این اثر، مجموعه‌ای از مقالات نویسنده است که در زمان‌ها و مناسبت‌های گوناگون، در وصف آن فرزانه فقید به نگارش درآمده است. خوانش این یادمان، می‌تواند پژوهنده علاقه‌مند و موشکاف را، با ابعادی مغفول از شخصیت استاد دوانی آشنا سازد. مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران ناشر این مجموعه، در توصیف محتوای این اثر نوشتار خویش، چنین آورده است: «مؤلف در مقدمه کتاب خاطر نشان کرده که کتاب، مجموعه مقالاتی است که در سال‌های گذشته با به عنوان مقدمه بر بعضی از کتاب‌های استاد بدون نام یا با نام نوشته شده، یا مقالات و سخنرانی‌هایی بوده که به مناسبت‌های گوناگون نوشته یا بیان شده و در مجلات مختلف انتشار یافته است. «عالم خبیر» شامل شش مقاله است: مقاله نخست، گفت‌وگوی استاد با «واحد تاریخ شفاهی سازمان اسناد و کتابخانه جمهوری اسلامی ایران» در سال ۱۳۷۸ درباره شرح حال، آثار علمی و گزیده خاطرات ایشان است که آقای رجعی آن را تنظیم و ویراستاری کرده است. مقاله دوم، «تصویر یک شخصیت» است که چنان‌که از نامش پیداست، شخصیت اخلاقی، علمی، دینی و سیاسی استاد از دوران جوانی تا رحلت، از نگاه نویسنده کتاب به رشته تحریر درآمده است. مقاله سوم، «استاد دوانی، تاریخ‌نگار پیشگام انقلاب اسلامی» نام دارد که در آن، پیشگامی استاد در تاریخ‌نگاری انقلاب با نگارش کتاب «نهفت دومامه روحانیون

▲ **استاد علامه علی دوانی**

تاریخ‌نگار نامدار اسلام و ایران

ایران» در دی‌ماه ۱۳۴۱– آن‌هم در شرایط خفقان رژیم پهلوی و فقدان امکانات و اسناد و مدارک– تا نگارش کتاب ۱۱ جلدی «نهفت روحانیون ایران» در سال ۱۳۶۰ و نیز در دوران پس از انقلاب اسلامی تشریح شده است. «فعالیت‌های علمی و قلمی سیاسی»، عنوان مقاله چهارم است که در آن تکاپوهای عملی و قلمی سیاسی استاد از دوران نهضت ملی تا ماجرای انجمن‌های ایالتی و ولایتی و از آن زمان تا انقلاب اسلامی و پس از آن با استناد به آثار نوشتاری و گفتاری استاد بررسی شده است. از جمله دوستان نزدیک استاد دوانی در بیش از سه دهه، سه چهره بنیام دوران انقلاب اسلامی، مرحومان استاد شهید مطهری، شهید آیت‌الله بهشتی و سخنور نامی حجت‌الاسلام فلسفی بودند که گوشه‌هایی از مرادات استاد با آن بزرگان، موضوع مقالات پنجم، ششم و هفتم است. استاد دوانی و استاد ابوالحسنی (منذر) دو روحانی مورخ متعلق به دو نسل هستند که آثار ماندگارای در تاریخ معاصر از خود به یادگار گذارده‌اند. وجوه تشابه و تفاوت موقعیت زمانی و سیاسی آن دو، موضوع مقاله هشتم این مجموعه است. خاطرات استاد دوانی از نویسنده متعهد و منتقد معروف، جلال آل احمد، که مربوط به سال ۱۳۳۷ می‌بعد و سپس انتشار کتاب «غرب‌زدگی» است. آخرین مقاله این مجموعه را تشکیل می‌دهد.

عنوان کتاب، برگرفته از عنوانی است که مقام معظم رهبری در پیام تسلیت رحلت ایشان فرموده‌اند. کتاب «عالم خبیر» از آن حیث که ابعادی از زندگانی علمی، دینی و سیاسی یکی از مورخان نامدار دینی کشور را ترسیم کرده است، می‌تواند برای علاقه‌مندان به تاریخ مکتوب و شفاهی و نیز رجال‌شناسان حوزه و دانشگاه سودمند باشد.

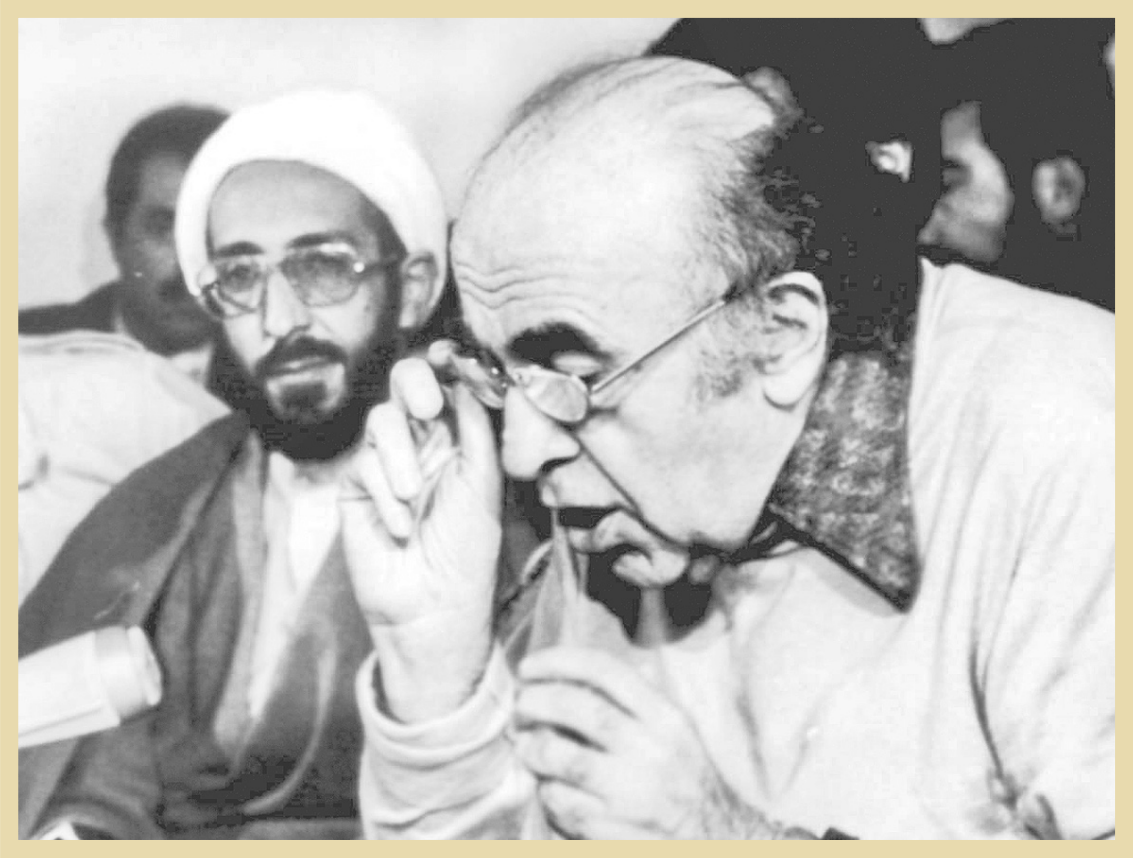
■ **انوشه میرمرعشی**

انقلاب اسلامی مردم ایران ۴۲ ساله شد. انقلابی که از روز اول دشمنانی در داخل و خارج، کمر به نابودی آن بستند و برای ساقط کردن آن از انجام هیچ کاری فروگذار نکردند. و البته بعد از گذشت چهار دهه همچنان همین هدف را دنبال می‌کنند؛ گرچه با وجود همه تلاش‌ها و صرف هزینه‌های بسیار گزاف موفقیت خاصی هم کسب نکرده‌اند اما شاید مناسب باشد که در سالگرد پیروزی انقلاب با بررسی عملکرد دشمنان داخلی انقلاب در ماه‌های ابتدایی پیروزی انقلاب اسلامی و در جریان محاکمه و اعدام سران رژیم پهلوی نگاهی دوباره به روش‌های آنها داشته باشیم زیرا قطعاً عبرت و درس بزرگی را در جهت شناخت ماهیت منافقین، نفوذی‌ها و فرصت‌طلب‌ها برآیمان به ارمغان می‌آورد. به همین دلیل سعی شده در این مقاله به شکل مختصر اولین رویارویی مستقیم ضدانقلاب خارجی و داخلی با انقلاب اسلامی را در دو ماه بهمن و اسفند ۵۷ مورد بررسی قرار دهیم.

■ **لشکر قلم به دستان ضدانقلاب!**

با پیروزی انقلاب اسلامی و نجات مردم از فضای خفقان اور و سانسور شدید حکومت پهلوی و به دلیل ایجاد فضای آزاد سیاسی، به یکباره بیش از ۲۵۲ روزنامه و مجله انتشار خود را آغاز کردندا در حالی‌که تعداد زیادی از آنها مجوز انتشار نداشتند. بخش قابل توجهی از این روزنامه‌ها و مجلات تازه متولد شده از گان مطبوعاتی احزاب، گروه‌ها یا دسته‌های سیاسی- با تعداد اعضای بسیار محدود- بودند.البته به غیر از این دسته از مطبوعه‌ها، چهار روزنامه اصلی و تقریباً تمام رنگین‌نامه‌های زمان پهلوی دوم، انتشار خود را بعداز پیروزی انقلاب ادامه دادند. اما در این میان یاران انقلاب اسلامی و امام هم، از تأسیس مطبوعه غافل نشده بودند و این عرصه را برای کار و مبارزه فرهنگی غنیمت شمرده بودند. تأسیس روزنامه «جمهوری اسلامی» به عنوان ارگان حزب جمهوری اسلامی، انتشار مجله «پلیس انقلاب»-از گان مطبوعاتی شهرتانی- و مجله «کنجیان انقلاب»-از گان مطبوعاتی کمیته‌های انقلاب اسلامی- یکی از این اقدامات بود.

ولی واقعیت این‌است که بخش اعظم این ۲۵۲ نشریه، به گروه‌های چپ، لیبرال و صدالبته زاویه‌دار با آرمان‌های انقلاب اسلامی و ماهیت اسلامی آن اختصاص داشت. به این معنی که این دسته از مطبوعات، گرچه بی‌اهوی

نگاهی به عملکرد ضدانقلاب داخلی و خارجی در جریان محاکمه و اعدام سران رژیم پهلوی

وقتی برای نخستین بار

ضدانقلاب هشتگ «نه به اعدام» زد!

زیادی ایجاد می‌کردند اما صدای مردم ایران نبودند.

■ **دادگاه و محاکمه آمران و قاتلان مردم**

می‌توان گفت اولین رویارویی مهم دو گروه مطبوعات طرفدار و مخالف انقلاب اسلامی، در قضیه اعدام سران رژیم پهلوی اتفاق افتاد. در روزهای ابتدایی انقلاب اسلامی با انتصاب «آیت‌الله صادق خلخالی» به عنوان حاکم شرع دادگاه‌های انقلاب اسلامی از سوی امام(ره)، محاکمه سران رژیم پهلوی آغاز شد.

در آن مقطع مردم مسلمان ایران، بر اساس مبانی دینی و گرایشات انقلابی خویش، شدیداً خواستار محاکمه سران جنایتکار رژیم پهلوی بودند. افرادی که از یک طرف، سال‌ها به فساد و غارت بیت‌المال پرداخته بودند و از طرف دیگر، رقم زدن فجایعی چون سرکوب قیام ۱۶۹ دی» قم، «جمعه سیاه» میدان ژاله تهران، واقعه ۲۴ مهر و شهادت کرمانی‌ها در «آتش زدن مسجد جامع کرمان» توسط عوامل ساواک و از تش، به خاک و خون کشیدن مردم تظاهرات‌کننده در واقعه ۹ و ۱۰ دی شهر مشهد، کشتار ۱۲ آبان و شهادت دانش‌آموزان و دانشجویان، شکنجه مبارزان و به شهادت رساندن آنها و… را در کارنامه خود داشتند.

به این ترتیب و با شروع محاکمات و اجرای احکام اعدام برخی از شکنجه‌گران دستگیر شده ساواک و به ویژه برخی سران رژیم پهلوی، همراه با اعتراض حقوق بشری! کشورهای غربی، مطبوعات مخالف انقلاب هم، شروع به موضع‌گیری درباره این اقدام مسئولان انقلاب کردند. این در حالی بود که در جلسه دادگاه، بسیاری از شکنجه‌گران ساواک، فرماندهان ارتشی قتل‌عام‌کننده مردم و خبرنگاران حضور داشتند و خبر اثبات جرم آنها در کشتار مردم، به سمع و نظر آنان رسیده بود و حتی اعتراضات تکان‌دهنده‌شان درباره کشتارها و شکنجه مبارزان، از طریق صداوسیما پخش و توسط برخی مطبوعات منتشر شده بود. و مهم‌تر اینکه رضایت مردم از این محاکمات- که در تجمعات و تظاهرات‌ها از دادگاه‌های انقلاب تشکر می‌کردند- هم، از رسانه صداوسیما پخش می‌شده است.

■ **وقتی تیترو زندند قاتل را اعدام نکنند!**

محاکمه و اعدام قاتلان و اهمیت ندانن رهبران انقلاب به اعتراضات کشورهای غربی، به مذاق مطبوعات ضدانقلاب خوش نمی‌آمد و علیه آن موضع می‌گرفتند. در رأس مخالفان اعدام، روشنفکران غرب‌گرایي قرار داشتند که بسیاری از آنها در زمان پهلوی دوم، همکاری‌های فراوانی در برابر داشتن پول‌های کلان از دفتر فرح پهلوی گرفته

خبرنگار وقت روزنامه طلسمانطلاعات،تعمت‌الله‌نصیری ومهدی رجیمی در گفت‌وگو با رسول صدرعاملی ۲۳ بهمن ۱۳۵۷.تعمت‌الله‌نصیری ومهدی رجیمی در گفت‌وگو با رسول صدرعاملی

روزنامه جوان | شماره ۶۱۴۴

۹ جوان

گذشته، داشتن موضع مشترک آنها در مخالفت با اعدام جنایتکاران و خائنان به دین و مردم و کشور بوده است. موضع مشترک‌تری که گرچه ظاهرش در طول سال‌های مختلف، تفاوت‌هایی با هم داشته، اما همیشه از ریشه یکسانی برخوردار بوده است!

قانون اساسی جمهوری اسلامی و از جمله قوانین مربوط به مجازات‌های اسلامی، بر اساس قرآن و فقه اثنی‌عشری نوشته شده است. قرآن کریم و فقه شیعی، قانون قصاص و اجرای حکم اعدام را، درباره جرائمی چون قتل عمد، فساد فی‌الارض، ارتداد و محاربه با خدا لازم دانسته است. به طور مثال بر اساس آیه ۳۲ سوره مائده مجازات اعدام برای قاتلان و مفسدان فی الارض تعیین شده است. از جمله مستندات این حکم در قرآن، این آیه شریفه است: *مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسِ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَنْ كَثُرُوا مَتَّعْنَاهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَئِنَّمُسْئِقُونَ* «هر کس نفسی را بدون حق یا بی‌آنکه فساد فتنه‌ای در زمین کرده، بکشد مثل آن باشد که همه مردم را کشته و هر کس نفسی را حیات بخشد(از مرگ نجات دهد) مثل آن است که همه مردم را حیات بخشیده. و هر آینه رسولان ما به سوی آنان با معجزات روشن آمدند سپس بسیاری از مردم بعد از آمدن رسولان باز روی زمین بنای فساد و سرکشی را گذاشتند.

در واقع باید به صراحت گفت مخالفت دشمنان ایران اسلامی (خارجی و داخلی) با قانون اعدام، از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی تا امروز، مصداق دلسوزی برای انسان و شفقت و اسنان‌دوستی نیست؛ زیرا این دشمنان، هیچ‌گاه برای کشته‌شدگان بی‌گناه مانند شه‌های انقلاب اسلامی و دفاع مقدس، دلسوزی نکرده و نمی‌کنند. پس تنها و تنها، به دلیل مخالفت با دین خدا و حاکمیت دین و آندیشه دینی هست که با تمام قوا، پشت سر قاتلان و جنایتکاران می‌ایستند.

■ **کلام آخر**

در انتها اما باید به وقایعی که در دو کشور مصر و عراق (بعد از سقوط حسنی مبارک د دیکتاتور و صدام حسین جنایتکار) اتفاق افتاد، توجه کنیم تا متوجه ارزش ایستادگی خمینی کبیر(ره) و یاران دادند و رهبر انقلابیون یعنی «مرسی» را محاکمه و او، در جریان محاکمه سران رژیم پهلوی شویم. متأسفانه مردم و مسئولان انقلابی مصر بعد از ساقط کردن حسنی مبارک، سران حکومت را محاکمه،

اعدام و تصفیه نکردند. به همین دلیل هم بعد از چند سال، طرفداران حکومت پیشین، انقلابیون را با انجام یک کودتای نظامی، به راحتی شکست دادند و رهبر انقلابیون یعنی «مرسی» را محاکمه و حتی در زندان به قتل رساندند!در کشور عراق نیز، سران ارتش جنایتکار بعث، محاکمه و تصفیه نشدند و چند سال بعد همان‌ها با همراهی با داعش (در اصل لشکر غریب‌ها)، جنایات فجیعی را علیه مردم عراق مرتکب شدند.

بنابراین آنچه اسامه(ره) و بارانش به ویژه مرحوم آیت‌الله حاج شیخ صادق خلخالی در ماه‌های ابتدایی پیروزی انقلاب، در محاکمه و مجازات قاتلان و آمران قتل انجام دادند، نجات‌دهنده انقلاب و نظام اسلامی‌مان در برابر توطئه‌گران بود، و این امری است که در تاریخ نگاری انقلاب اسلامی، نمی‌توان از آن غفلت ورزید.

پی‌نوشت

۱- قاسمی، سیبفرید، «رهانهای مطبوعات ایران»- ۱۳۵۷ تا ۱۳۷۱ ش. مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، ۱۳۷۲ ش.ص ۱۴
۲- ماهنامه نگهبان انقلاب انتشار خود را از سال ۱۳۵۸ ش. به صاحب امتیازی آیت‌الله جلالی خراسانی و سرگرد حسین کریمی آغاز کرد. در این مجله، بزرگان و علمایی چون آیت‌الله مصباح یزدی، حجت‌الاسلام رسولی، حجت‌الاسلام اکرمی و… مقالاتی با موضوعات عقیدتی، تاریخ اسلام و سیاسی می‌نوشتند. ماهنامه «پلیس انقلاب» هم انتشار خود را از اسفند ۱۳۶۰ ش. به صاحب امتیازی حجت‌الاسلام موحدی کرمانی- نماینده امام در شهربرانی- آغاز کرد. در این ماهنامه هم اساتید و علمایی چون حجج اسلام رضا استادی، محمدتقی صاحبزمانی، سیداحمد علم‌الهدی و… مقاله می‌نوشتند.

۳- محسنیان‌نژاد، مهدی، «انقلاب، مطبوعات و ارزش‌ها»، سازمان مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی، ۱۳۷۵ ش. صفحات ۲۶۹ و ۲۷۰

۴- امید ایران، شماره ۴، مورخ ۳۰ بهمن ۱۳۵۷ ش.ص ۳

۵- تأکیدالیسم نظریه‌ای است که بر اصالت ماده تأکید دارد و به نفی امور غیرمادی اعم از روح، معنا، غیب و… می‌پردازد.

۶- روزنامه بیغام امروز، شماره ۳، دوره جدید، مورخ ۱۰ اسفند ۱۳۵۷ ش.ص ۵

۷- تکین، ششماره ۳۱، ۱۶۵، فروردین ۱۳۵۸ ش.ص ۳

۸- «جریان محاکمه هویدا و اعدام او» در شماره ۱۰۶۶۲، مورخ ۲۴ اسفند ۱۳۵۷ ش.ص ۱ و ۷۸ و شماره ۱۰۶۷۷، مورخ ۱۹ فروردین ۱۳۵۸ ش.ص ۱ و ۲ «جریان محاکمه و اعدام سپهبد ابوالحسن سعادتمند» در شماره ۱۰۷۰۲، مورخ ۱۹ اردیبهشت ۱۳۵۸ ش.ص ۱ و ۳ در روزنامه کیهان منعکس شده است.

۹- خلخالی، صادق، «ایام انزوا»- خاطرات آیت‌الله شیخ صادق خلخالی، جلد اول، انتشارات سایه، چاپ ۱۳۸۳ ش.ص ۳۷۶ تا ۳۸۰

۱۰- به طور مثال می‌توان به تظاهرات مردم در تاریخ ۲۱ اسفند ۵۷، در مقابل دفتر روزنامه آیندگان اشاره کرد- که خیابان در روزنامه آیندگان، شماره ۳۳۱۱، مورخ ۲۲ اسفند ۱۳۵۷ ش.ص ۱ و آخر منعکس شده است.

د

اولین رویارویی مهم دو گروه مطبوعات طرفدار و مخالف انقلاب اسلامی، در ماجرای اعدام سران رژیم پهلوی اتفاق افتاد. در روزهای ابتدایی انقلاب اسلامی و با انتصاب آیت‌الله صادق خلخالی به عنوان حاکم شرع دادگاه‌های انقلاب اسلامی از سوی امام خمینی، محاکمه سران رژیم پهلوی آغاز شد. در آن مقطع مردم مسلمان ایران، شدیدا خواستار محاکمه سران جنایتکار رژیم پهلوی بودند

اعدام «تعمت‌الله نصیری»، «سرلشکر خسروداد»، «سرلشکر رضاناجی» و «سپهبد محمد رجیمی» را به شکل کامل پوشش خبری داد. علاوه بر درج اخبار مربوط به دادگاه‌ها، دوروزنامه کیهان و اطلاعات در این‌گونه ویژه‌نامه‌ها، همچنین به انعکاس نظر و رضایت مردم و نیز رهبران و بزرگان انقلاب، درباره برگزاری دادگاه محاکمات سران رژیم‌م پهلوی عوامل رژیم پهلوی، در ماه‌های اسفند ۵۷ و فروردین ۱۳۵۸ ش. هم ادامه پیدا کرد. کیهان سعی داشت با درج متن کیفرخواست متهمان در دادگاه‌های انقلاب و متن دفاعیه آنها، به تبلیغات دروغین روزنامه‌های غربی درباره اعدام سران رژیم آن‌هم بدون محاکمه، پاسخ دهد و دربراه این تهمت‌ها روشنگری کند.

■ **مهرامی سیاسیون لیبرال با روزنامه‌های مخالف اعدام**

مخالفت مطبوعات ضدانقلاب با حکم اعدام سران رژیم پهلوی که- سوابق همکاری با حکومت شاه را داشتند- برای عموم مردم انقلابی ایران، اصلاً عجیب نبود!اما وقتی آنان مخالفت مهندس بازرگان و دولت موقتی‌ها، به عنوان کسانی که مثلاً در جبهه انقلابیون بودند، را با اعدام سران رژیم دیدند، بسیار تعجب کردند!

این مخالفت البته برای ضدانقلاب داخلی و خارجی، فرصت خوبی را فراهم کرد و آنها شروع به حمایت از مواضع رئیس دولت موقت کردند. البته در مقابل، این موضع مهندس بازرگان، باعث اعتراض و انتقاد مردم و مطبوعات انقلابی، از دولت موقت شد. جالب است که مرحوم آیت‌الله خلخالی حاکم شرع دادگاه‌های انقلاب، وقتی در جریان محاکمه هویدا، با مواضع دولت موقت مخالفت اعضای آن انجام داد، سران رژیم روبه‌رو شد، با اشاره به اصل تفکیک قوا، مهندس بازرگان را، از دخالت در امور نهاد قضایی بر حذر داشت؛ مرحوم خلخالی درباره شرایط دادگاه رژیم پهلوی بود، در مصاحبه با امیرعباس آریان‌پور اینکه همیشه آسان است، زیاد فوری و لازم هم نیست!»

اما روزنامه بیغام امروز در دوره جدید انتشار و در شماره سوم خود و در حالی که بحث اصلی آن روزها اعدام سران رژیم پهلوی بود، در مصاحبه با امیرعباس آریان‌پور (جامعه‌شناس ماتریالیست)، بدون اشاره مستقیم به قضیه اعدام‌ها، امام و اطرافیان ایشان را به خاطر حوادث پیش‌آمده منظور اعدام‌ها- به دیکتاتوری متهم کرده و نوشت: «دیکتاتوری چندان و چنان در تاروپود زندگی فردی و اجتماعی ما راه یافته است که متأسفانه عموم ما، حتی بسیاری از ما که در صف اول با دیکتاتوری سیاسی می‌جنگیدیم، خود دیکتاتوروار می‌نگریم!»

سرردبیر ماهنامه نگین- در یادداشت فروردین ۱۳۵۸ ش. در مجله‌اش درباره اعدام‌ها نوشت: «اگر قرار باشد که حکومت آزادخواهان انقلابی نیز، نظیر نظام خودکامگان و طاغوتیان، فقط متکی بر زور و قدرت و خشونت و اعدام باشد و حرف آخر از دهانه تپ و تفنگ بیرون آید، خلأقدرت را فقط گفتارها و رفتارهای خشن سیاسی بر می‌کند و آن نظام مورد نفرت خلق خدا قرار می‌گیرد!»

■ **روزنامه‌نگاران انقلابی و مقابله با ضدانقلابیون در فتره اعدام‌های انقلابی**

در مقابل روزنامه اطلاعات، از جمله مطبوعاتی بود

که به خاطر حمایت از اعدام‌های انقلابی دادگاه‌های انقلاب، یک شماره ویژه در تاریخ جمعه ۲۷ بهمن ۱۳۵۷ ش. منتشر کرد. روزنامه کیهان هم درباره اعدام‌ها مواضع روزنامه اطلاعات را داشت، به طوری که درج متن کیفرخواست و حتی دفاعیات متهمین و چاپ عکس اعدامی‌ها، از جمله اصلی‌ترین خبرهای این روزنامه بود. حتی در تاریخ جمعه ۲۷ بهمن ۵۷، این روزنامه ویژه‌نامه‌ای چاپ کرد که در آن جریان دادگاه و

در مقابل روزنامه طلسمانطلاعات،تعمت‌الله‌نصیری ومهدی رجیمی در گفت‌وگو با رسول صدرعاملی ۲۳ بهمن ۱۳۵۷.تعمت‌الله‌نصیری ومهدی رجیمی در گفت‌وگو با رسول صدرعاملی

■ **چرا با اعدام قاتلان مخالف بوده و هستند؟**

یکی از نکات جالب درباره دشمنان داخلی و خارجی انقلاب و نظام جمهوری اسلامی در طول چهار دهه